

Kalendář
co nás čeká a, dá-li Bůh, nemine

- so 30.10. v 18 hod. mše svatá v Dražicích (sobota před 5. nedělí v měsíci).
So → Ne *Změna času na normální (můžete si hodinku přispat ☺→☺)*
- ne 31.10. slavíme v našich kostelích Slavnost posvěcení chrámu – „posvěcení“; příprava: nověna a dobrá svatá zpověď. Můžeme získat zvláštní milosti, plnomocné odpustky. (Nezapomeňte od 1. do 8.11. na duše v očistci!)
- po 1.11. Slavnost všech svatých – v 18 hod. poutní mše svatá ve Zdětíně; putování z Benátek s lucernami, sraz na cyklostezce v 16:50.
- út 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé. Mše svatá:
6:30 MM – *za papeže* (latinská)
9:00 NPM – po mši svatě požehnání hřbitova
18:00 kaple sv. Martina (hřbitov v Nových Benátkách) – *za všechny zemřelé*; po mši svatě požehnání hřbitova.
- st 3.11. odpoledne pobožnosti – mše svatá v domovech seniorů v Benátkách.
- pá 5.11. První pátek v měsíci: 17-17:55 hod. výstav Nejsvětější svátosti (zpovídání) 18:00 mše sv. MM, po ní litanie a svátostné požehnání.
- so 6.11. v 8 hod. mariánská mše svatá (NPM) a poté brigáda ve farním lese.
- ne 7.11. po farní mši sv. (10 hod. MM) bude farní caffè (neboli Agapé)
- st 10.11. Farní rada (fara od 19 hod.)
- čt 11.11. sv. Martina – v 18 hod. Poutní mše svatá v Dražicích (+ dopolední mše svatá v 9 hod. NPM)
- ne 14.11. svatomartinské odpoledne – putování za sv. Martinem do Dražic (Mondík), začátek v 16 hod..
- út 16.11. konference vikariátu Staroboleslavského v Benátkách nad Jizerou, mše svatá v 9 hod (kostel bude upřesněn).
- ne 21.11. Slavnost Ježíše Krista Krále – závěr liturgického roku.
- ne 28.11. 1. neděle adventní; odpoledne rozsvěcení vánočního stromu na náměstí v Nových Benátkách – farní stánek. Budeme rádi za jakékoliv výrobky, dobroty i nápady, jimiž bychom zpestřili náš stánek. Obracujte se na Ivanu Syslovou (777 120 052; ivana.syslova@centrum.cz).
- 3.-5.12. farní rekolekce (fara, kostel MM), vede P. Jaroslav Suroviak OCD
- so 4.12. 6:30 rorátní mše svatá v zámeckém kostele.
- ne 5.12. že prý večer chodí sv. Mikuláš...

Neprodejný občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, 294 71 Benátky nad Jizerou, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. Marek Miškovský (e-mail: marek.miskovsky@gmail.com, mobil: 724 550 009), Martin Dědek (e-mail: martin.cyriak@seznam.cz).

NOVINY FARNÍ RODINY

občasník Římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

30. neděle v mezidobí

10/2021 (N° 38)

24. října 2021

Společně na cestě

Pán Ježíš sám sebe představuje: „Já jsem cesta, pravda a život“ (Jan 14,6). Proto první následovníci Ježíše Krista, první členové Církve po jejím ustanovení o Letnicích v Jeruzalémě, jsou nazýváni „stoupenci té cesty“ (srov. Sk 9,2). Jdou společně cestou, kterou jim ukázal Ježíš Kristus, Cesta sama. Není tak divu, že jak v otázkách víry, tak disciplíny, ti, kdo jdou za Kristem se společně schází (Sk 15), diskutují, radí a nakonec po modlitbě rozhodují: „Rozhodl totiž Duch Svatý a my...“ (Sk 15,28). Skutky apoštolů nám ukazují jak první shromáždění – Jeruzalémskou Synodu, tak způsob života prvních křesťanů.

V současné době je biskupská synoda instituce, kolektivní orgán, v němž biskupové společně řeší různé otázky a o nich rozhodují a jako takové je předkládají papeži. Synoda je nástroj řízení Církve. Synodalita je způsob soužití Božího lidu, jak prožíváme svou víru, jak žijeme to, že jsme spolu Církví navzájem. Proces (konání) biskupské synody má v sobě nově (poprvé v novodobé historii) jako první fázi „konzultaci Božího lidu“. Otázky, které bude synoda projednávat (v říjnu 2023) jsou dány k meditaci a vyjádření širokému lidu Božímu.

Nepletme si tedy dva pojmy: Synoda – orgán Církve, v němž biskupové rozhodují; a synodalita – způsob života Církve.

Téma vyhlášené synody je: „Za Církev synodální: společenství, spoluúčast, poslání“. Započatá synody se chce soustředit na to, „jak nám to jde spolu“. Do tohoto procesu (synodality) jsme zváni všichni. Není cílem vytvářet dokumenty, ale zastavit se, společně se modlit a nově prožívat společenství Církve v její plnosti: životem modlitby, životem ze svátostí a přijetím odpovědnosti za Církev tam, kde žijeme – osobním apoštolátem.

Není a nebude společné cesty, nebude-li jí předcházet – a ji provázet – osobní obrácení a společná modlitba. Do času pravého pokání a obrácení vám ze srdce žehnám.

P. Marek

uzávěrka pro články do příštího čísla, (které vyjde 28.11.2021) je neděle 21.11.
Děkujeme redakce

„...jestli se něco změní? A změnilo.“

V neděli 10. října sedm dětí naší farnosti přijalo poprvé Pána Ježíše do svého srdce. Zeptala jsem se jich:

► **Jak jsi prožil/a den, kdy jsi poprvé přijal/a Pána Ježíše v eucharistii?**

► **Je něco, co ti utkvělo v paměti při mši svaté? Co se ti nejvíc líbilo?**

► **Jak jsi prožil/a ten čas, kdy k tobě přišel Pán Ježíš?**

Filip Hošek:

1) Skvěle!

2) Že jsem se krásně a vzorně modlil. A nejvíc se mi líbilo, že jsem přijímal Pána Ježíše.

3) Divně. Byl hodně zvláštní ten pocit, že jsem přijímal Boha... Ale hezký.

Míša Matteoni:

„První svaté přijímání byl pro mě velký zážitek, přijela babička s dědečkem a strejdou. Pak jsme šli na oběd.“

Pavel Plavjanik:

1. Ráno jsem se vzbudil a oblékl jsem se do hezkého oblečení. Potom jsme šli do kostela s celou rodinou a tam jsem poprvé přijal Ježíšovo tělo. Po kostele jsme jeli na oběd do restaurace. A zbytek dne jsme byli všichni s rodinou spolu.

2. Nejvíce se mi ze mše svaté pamatuji okamžik, kdy jsem poprvé ochutnal Ježíšovo tělo. Taky si budu pamatovat, že tam se mnou byla celá rodina (i starší brácha a ségra a babička).

3. Po přijmutí jsem měl hezký pocit a hned jsem Pána Ježíše přijal do srdce. Potom jsem v modlitbě poděkoval za to, že jsem mohl k prvnímu svatému přijímání a za rodinu.

Daniel Formáček:

1. Moc jsem se na první přijímání těšil, že jsem ani nemohl dospát. Odpoledne

jsme byli na obědě a pak ještě na koncertě. Celý den byl prostě úžasný.

2. Nejvíce si pamatuji společný „Otčenáš“ a moji první hostii. A nejvíc se mi líbilo, jak jsme zapalovali svíčky a nechtělo to chytit.

3. Přemýšlel jsem o tom, jestli teď už budu dospělý, jestli se něco změní. A změnilo.

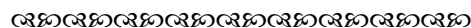
Nela Palánová:

1. Od rána jsem byla natěšená a nedočkavá, až to moje (naše) první sv. přijímání nastane. Po mši jsme měli slavnostní oběd a odpolední posezení s celou rodinou.

2. Mně se nejvíc líbilo to, jak jsme společně zpívali a mohla jsem s Davidem číst přímluvy a nakonec přijetí Pána Ježíše.

3. V tu chvíli jsem na Něj myslela, jako když myslím s láskou na moji maminku, tatínka a ty co mám ráda. Byl to krásný pocit.

Ptala se JB

Poděkování

Je toho hodně, o co se mnozí z vás ve farnosti starají. Uvědomuji si to vždy při slavnostech, které „klapnou“, ale ne vždy to pak vyslovím (a někdy na někoho zapomenu). Díky za pomoc s úklidem fary. Díky za pomoc na zahradě. Díky také za úklid kostela a za květinovou výzdobu. Díky našim varhaníkům a zpěvákům. Díky pánům ministrantům. Díky za pomoc při organizaci různých akcí – ať už liturgických, nebo jiných (sportovně společenských na podporu sbírky na varhany) někdy možná trochu bláznivých a na poslední chvíli. Díky za vaše modlitby.

Jsem rád za vás a jsem rád s vámi.
P. Marek

AMORIS LAETITIA,

postynodální apoštolská exhortace papeže Františka – biskupům, kněžím a jáhnům, osobám zasvěceného života, křesťanským manželům a všem věřícím o lásce v rodině.
(vybrané myšlenky)

IV. kapitola: Láska v manželství

1. Vždyť milost svátosti manželství je především určena k zdokonalování manželské lásky. „Láska je shovívavá, láska je dobrosrdečná, nezávidí, láska se nevychloubá, nenačmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen na sebe, nerozčljuje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží.“ (1Kor 13,4-7)

2. Moje trpělivost se posílí, když uznám, že také druhý má právo žít se mnou na této zemi takový, jaký je.

3. Láska s sebou nese vždycky hluboký smysl pro soucítění, s nímž přijímáme druhého jako součást tohoto světa, a to i když se chová jinak, než jak bych si přál.

4. Láska nám umožňuje zakoušet, jak blažené je dávat, jaká je vznešenost a velikost v darování sebe překypujícím způsobem, bez míry, bez vyžadování odplaty, prostě z potěšení obdarovávat a sloužit.

5. Zatímco láska nás vyvádí z nás samých, závist nás naopak nutí, abychom se soustředili na své já.

6. Pravá láska si váží úspěchů druhých, nepocituje je jako ohrožení a osvobozuje se od hořké chuti závidění. Přijímá fakt, že každý má jiné dary a odlišnou životní cestu. A tak se snaží objevit svou cestu ke štěstí a druhé nechává, ať objevují tu svou.

7. Vlídlost není jeden ze stylů, který by si křesťan mohl zvolit nebo odmítnout: je to nezadatelný požadavek lásky, a proto každý člověk je povinen být vlídny k těm, kteří žijí kolem něho. Kdo miluje, je schopen říkat druhým slova, která dodávají chuť, povzbuzují, posilují, utěšují, podněcují.

8. Rozhořčení je zdravé jako síla k reakci na závažnou nespravedlnost, ale je škodlivé, když prostupuje všechny naše postoje k druhým.

9. „Ani když se rozhněváte, nenechte se strhnout k hříchu. Slunce ať nezapadá nad vašim hněvem“ (Ef 4,26). Žádný den v rodině by tudíž neměl skončit bez usmíření. „Jak se mám ale usmířit? Kleknout si před druhým? Ale ne! Stačí maličké gesto, takováhle drobnost, a do rodiny se vrátí soulad. Stačí jeden projev něhy, beze slov. Ale nikdy nekončete den v rodině bez usmíření!“

10. Jestliže svolíme, aby zlé smýšlení proniklo do našeho nitra, dáváme prostor zášti, která se zahnízdí v našem srdci. Věta logizetai to kakon znamená „popřává pozornost zlu“, „nosí si zlo ve vědomí“, což znamená, že je mstivý. Opakem zášti je odpuštění, které se zakládá na pozitivním postoji, na úsilí pochopit slabost druhého a snaze najít pro něj omluvu podle příkladu Ježíše, který říká: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“ (Lk 23,34)

11. Přijmeme-li, že Boží láska je bezpodmínečná, že Otcovu náklonnost si nelze koupit ani zaplatit, pak budeme moci milovat nade všechno, odpouštět druhým i v případě, že se k nám zachovali nespravedlivě. V opačném případě náš rodinný život přestane být prostorem porozumění, podpory a povzbuzení, a stane se místem ustavičného napětí a vzájemného trestání se.
(JB)

